

XXXVI.

Betænkning

over

Udkast til Lov, hvorved Bygningsloven af 17de Marts 1856, forsaavidt den angaaer Kjøbenhavns Forstæder, med nogle Forandringer udvides til ogsaa at gjælde for en Deel af Frederiksberg og Hvidovre Sogne.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Udvalget har anseet det som sin Dypgave, ikke blot at gjøre Forslag til de Ændringer, som det af Thinget vedtagne Lovudkast angaaende Frederiksberg Sogns Communalforfatning maatte, hvis det ophøies til Lov, antages at medføre, men ogsaa at tage under Overveielse, hvorvidt de enkelte Bestemmelser kunne ansees stemmende med de stedlige Forhold. Endog vi have anseet det meget sønskeligt, om Grændsen for nærværende Lovs Omraade var bragt til at falde sammen med Commune-grændsen, have vi dog maattet erkjende, at dette ikke for Dieblirket lader sig gjøre. Vilde man nemlig udelukke den Deel af Hvidovre Sogn, der efter Loven skal henhøre under samme, vilde man udelukke et District, paa hvilket Loven i den nærmeste Fremtid netop vil faae megen Anvendelse; og til at indlemme det omhandlede District i Frederiksberg Sogn mangler der efter Udvalgets Formening Udtrækkelig Jøle, forinden dette Forhold er blevet nærmere undersøgt, og navnlig Erklæring er bleven indhentet fra Sogneforstanderskabet for Hvidovre.

De praktiske Bønsfælligheder, som ere for- bundne med, at Stykker af tvende Communer

ere indlemmede under Byggelovens District, kunne heller ikke ansees at være betydelige. Det tvivlsomste Spørgsmaal ved Ordningen heraf turde være, om tidnævnte District skulde, hvad den i § 4 omhandlede Udgift betræffer, ansees som een Commune, eller om hver af de tvende Communer skulde udrede samme for sit Bedkommende. Det førstnævnte Alternativ har den Bønsfællighed, at, da man dog ikke kunde overlade Bygningscommissionen at afgjøre, hvorledes de Penge, der behøves, skulle tilveiebringes, maatte man herom tye til vedkommende Communalbestyrelser; men i hvad Forhold Udgiften skulde fordeles mellem begge Communer, derom kunde neppe Samstemning ventes tilveiebragt, ligesaa lidt som det lod sig afgjøre ved et almindeligt Lovbud. Udvalget har derfor saavel ved denne Paragraph som ved § 14 foreslaaet Bestemmelser, der gaae ud paa, at de to Sogne, som henhøre under det i nærværende Lov betegnede District, skulle udrede Udgifterne (samt oppebære Indtagterne) hvert for sit Bedkommende. — Hvad i Særdeleshed Bygningsinspectorens Løn og andre Administrationsudgifter betræffer, kan det vistnok ikke ventes, at de vilde kunne bestrides af de Gebyrer, der indbetales; men da disse af-